

*Крупельницька І.Г.,**к.е.н., доцент,**Вінницький торговельно-економічний інститут**Київського національного торговельно-економічного університету**Сезеда С.А.,**к.е.н., доцент,**Вінницький торговельно-економічний інститут**Київського національного торговельно-економічного університету*

ПРОБЛЕМИ ОРГАНІЗАЦІЇ КОНТРОЛЮ ТА АУДИТУ ІНВЕСТИЦІЙНИХ РЕСУРСІВ

Анотація. Досліджено основні проблеми інвестиційних ресурсів, сучасний стан інвестиційного ринку в Україні, умови та складності інвестицій, проведено дослідження інвестиційної привабливості України та визначено основні фактори впливу. Досліджено актуальність системи внутрішнього контролю та аудиту при інвестиції в науково-дослідну сферу. Визначено основні задачі внутрішнього аудиту на основі розподілу науково-дослідної діяльності на етапи на основі можливості формування певного виду наукової продукції. Класифіковано за кожним етапом дослідження певний вид наукової продукції.

Ключові слова: середовище контролю, притаманні ризики, аудит інвестиційних ресурсів, внутрішній аудит, наукова продукція, інвестиції в інновації.

Постановка проблеми. Інвестиційні ресурси, як фінансові ресурси, формуються й використовуються підприємством для вирішення проблем, пов'язаних із процесами проектування, будівництва, розвитку суб'єктів підприємницької діяльності, тобто фінансують інноваційну діяльність підприємства. Інвестиція надзвичайно важливий ресурс, який дає можливість суб'єктам забезпечувати свій розвиток, конкурентоздатність, стабільність на ринку, а також захищає від збиткових результатів діяльності та впливу негативних економічних процесів, що відбуваються в країні. За даними Держстату у 2015 році в економіку України іноземними інвесторами вкладено 3763,7 млн. дол. США та вилучено 891,3 млн. дол. США прямих інвестицій (акціонерного капіталу). Обсяг залучених з початку інвестування прямих іноземних інвестицій (акціонерного капіталу) в економіку України на 31.12.2015 року становив 43371,4 млн. дол. США. Інвестиції спрямовуються у вже розвинені сфери економічної діяльності. На підприємствах промисловості зосереджено 30,6 % загального обсягу прямих інвестицій в Україну, в установах фінансової та страхової діяльності – 27,3 %.

До десятки основних країн-інвесторів, на які припадає 83,0% загального обсягу прямих інвестицій, входять: Кіпр – 11744,9 млн. дол. США, Нідерланди – 5610,7 млн. дол. США, Німеччина – 5414,3 млн. дол. США, Російська Федерація – 3392,1 млн. дол. США, Австрія – 2402,4 млн. дол. США, Велика Британія – 1852,5 млн. дол. США, Віргінські Острови (Брит.) – 1798,9 млн. дол. США, Франція – 1528,1 млн. дол. США, Швейцарія – 1364,2 млн. дол. США та Італія – 972,4 млн. дол. США.

До десяти регіонів: Дніпропетровської, Донецької, Харківської, Київської, Луганської, Львівської, Одеської, Запорізь-

кої, Полтавської, Івано-Франківської областей та до м. Київ надійшло найбільше всього інвестицій – 93,9 відсотки всіх залучених прямих іноземних інвестицій.

Таке спрямування прямих іноземних інвестицій та капітальних інвестицій в регіональному розрізі не сприяє рівномірному соціально-економічному розвитку регіонів та посилює подальше збільшення розриву у їх розвитку.

Обсяги залучення капітальних інвестицій підприємств України у січні-вересні 2015 року складають 160,7 млрд. грн., що становить 94,0 відсотка до відповідного періоду 2014 року. Приросту капітальних інвестицій у січні – вересні 2015 року досягнуто у 9 регіонах України.

Найбільш активно у січні-вересні 2015 року освоювались капіталовкладення у Волинській області (141,0 відсоток у порівнянні з відповідним періодом попереднього року), Хмельницькій області (129,8 відсотка), Миколаївській області (116,5 відсотка).

Провідними сферами економічної діяльності, за обсягами залучення капітальних інвестицій, у січні – вересні 2015 року залишаються: промисловість 55,4 млрд. грн., будівництво – 24,7 млрд. грн., інформація та телекомунікації 17,6 млрд. грн., сільське, лісове та рибне господарство – 17,2 млрд. грн., оптова та роздрібна торгівля; ремонт автотранспортних засобів і мотоциклів – 12,7 млрд. грн., транспорт, складське господарство, поштова та кур'єрська діяльність – 10,7 млрд. грн., операції з нерухомим майном – 5,9 млрд. грн.

Попри великі фінансово-інвестиційні потоки в Україну, головним джерелом фінансування капітальних інвестицій, як і раніше, залишаються власні кошти підприємств та організацій, за рахунок яких у січні – вересні 2015 року освоєно 69,3 відсотка капіталовкладень.

Частка кредитів банків та інших позик у загальних обсягах капіталовкладень становила 8,8 відсотка.

За рахунок державного та місцевих бюджетів освоєно 4,4 відсотка капітальних інвестицій. Частка коштів іноземних інвесторів становила 3,9 відсотка усіх капіталовкладень, частка коштів населення на будівництво житла – 11,6 відсотка. Інші джерела фінансування становлять 2,0 відсотка [6].

На жаль в такій оптимістичній картині фінансових інвестицій в галузі народного господарства, дуже сумно виглядають інвестиції в інноваційну діяльність. Сучасні умови фінансування інноваційної діяльності в Україні характеризуються, з одної сторони, значною інтенсифікацією традиційних процесів розробки нової техніки і технологій, збільшеним рівнем конкуренції з зарубіжними аналогами пропонованої продукції, а з

іншої сторони – значно меншими можливостями фінансування дослідницьких робіт як зі сторони держави, так і зі сторони комерційних замовників. Однак, є і позитивні фактори – якщо в минулі роки багато розробок не впроваджувались, «залишалися на папері», то тепер навряд чи знайдеться замовник і виконавець – державний, комерційний чи внутрішній, який дозволив би собі розквіт необґрунтованої, не прогнозованої чи неприбуткової в майбутньому розробки. Значна частка розробок здійснюється з внутрішніх резервів промислового виробника або самої фірми-розробника. Тому економічні показники сучасних дослідно-конструкторських робіт, в основному, є визначальними для долі як самих нових розробок, так і для науково-конструкторських колективів, що ці роботи виконують. Отже, раціональне і ефективне використання ресурсів, виділених на науково-дослідну чи конструкторську роботу – вимога часу.

Значна роль у цьому економічному процесі відведена внутрішньому аудиту, який сьогодні реально існує не тільки у такій традиційній для себе сфері, як банківська система, але й у середовищі підприємств НДКР. Ця роль зумовлена ще й революційною реорганізацією в методах управління підприємствами і організаціями та необхідністю прийняття швидких і оптимальних управлінських рішень на основі об'єктивної і достовірної оцінки результатів господарської діяльності.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідженням проблем аудиту та інвестиційної діяльності присвячено наукові роботи багатьох вітчизняних та зарубіжних вчених, серед них: А.А. Анісімов, А.І. Зимін, В.П. Савчук, Т.В., Б.І. Валусев, М.І. Бондар, Г.Г. Кірейцев, С.М. Бичкова, В.П. Суйц, В. Беренс, Д. Нортон, У. Шарп, Д. Клеланд, Петрик О.А., Шкіренко В.В та ін.

Виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми. Але можна з певністю констатувати, що в такій інформаційно насиченій і складній системі, як сфера НДКР, сьогодні як ніде, актуально постає проблема дієвого внутрішнього аудиту. Причому, внутрішній аудит повинен бути пристосований до специфіки розробок і відслідковувати часто неформальні процеси творчої виробничої діяльності науково-технічного підприємства.

Мега статті є аналіз інвестиційної ситуації та дослідження засобів та прийомів аудиту, специфіки застосування контрольно-аналітично заходів в НДКР для досягнення найбільших показників системної ефективності кінцевого продукту, функцій, структури та процесу інвестиційно-інноваційної діяльності.

Виклад основного матеріалу. У вказаному сенсі внутрішній аудит є тією ланкою, яка охоплює весь процес управління зворотнім зв'язком і забезпечує достовірною оперативною інформацією. Зазначена функція описує *середовище контролю* – один із п'яти основних компонентів внутрішнього аудиту. До таких компонентів також відносять: *оцінку притаманних ризиків*; *контроль* за забезпеченням належного рівня впевненості; *облікову систему*, як джерело інформації і засіб управлінського зв'язку; *моніторинг*, як засіб оцінки процедур і методів внутрішнього контролю.

Отже, в процесі виконання внутрішнього аудиту реалізується частина управлінських функцій керівництва організації, зокрема: контроль, координація, аналіз, інформаційне забезпечення, попередження та уникнення ризиків інвестиційної діяльності тощо [1, с. 391]. Основною метою внутрішнього інвестиційного аудиту є виявлення недоліків та подальше удосконалення організації та управління інвестиційною діяльністю, пошук і мобілізація резервів росту інвестиційного

потоків, забезпечення високого рівня безпеки бізнесу загалом. Разом з тим, внутрішній інвестиційний аудит має на меті оцінити законність та ефективність потенційно можливих фактів інвестиційної діяльності, фінансових потоків у попередніх, поточних та прогнозованих часових діапазонах з метою формування адекватної обліково-аналітичної інформаційної бази [5, с. 41]. Організація сучасного обліку на підприємствах вимагає створення систем фінансового і управлінського обліку, що базуються на достовірних даних, підтверджених зовнішнім і внутрішнім аудитом. В науково-технічних і дослідних організаціях внутрішній контроль і аудит визначаються специфікою діяльності цих організацій та підприємств. Внутрішні аудитори повинні проводити аналіз фінансово-господарської діяльності та планів НДКР на предмет відповідності фактичних результатів поставленим цілям і завданням, для визначення ефективності виконання НДКР. Не завжди внутрішнім контролем і аудитом може займатися окремий відділ – як через обмеженість числа співробітників, так і в силу значної специфічності виробничих процесів при виконанні НДКР. Тому найбільш дієвим для НДКР є внутрішній контроль, що здійснюється систематично як керівництвом підприємства, так і відповідальними виконавцями окремих тематик, фахівцями планово-економічної служби та матеріально-технічного забезпечення. Такий контроль, в першу чергу, повинен бути направлений на: дотримання встановлених процедур і повноважень при прийнятті управлінських рішень, пов'язаних з інтересами підприємства, його власників і замовників; виконання вимог законодавства, нормативних актів; прийняття вчасних і ефективних мір з усунення виявлених недоліків в діяльності підприємства. А внутрішній аудит повинен дати належну оцінку як системі фінансового та управлінського обліку так і системі внутрішнього контролю. Для цього у внутрішньому аудиті можуть, зокрема, застосовують процедури отримання доказів: перевірка і спостереження, запит і підтвердження, підрахунок і аналітичний прогноз.

На думку авторів, розробка методик і рекомендацій щодо проведення внутрішнього аудиту з точки зору системи управління організаціями сфери НДКР повинна враховувати такі положення:

- як будь-яка складна система, організація сфери НДКР, повинна мати незалежні внутрішні зворотні зв'язки, що відслідковують ефективність функціонування системи;
- система управління, повинна дотримуватись ринкових механізмів, які дають можливість оперативно реагувати на зміни, як «зовнішніх» зв'язків між підприємствами і організаціями, так і «внутрішніх» відносин, які на жаль змінюються повільно;
- рівень конкуренції наукової і технічної продукції зріс настільки, що без солідного економічного підґрунтя стало взагалі неможливо створювати інформацію і виробити, що претендують на ринковий успіх;
- економічні методи планування, бухгалтерського обліку, управлінського контролю, функціонально-вартісного аналізу багато в чому потребують сучасного підходу у відповідності новим міжнародним стандартам обліку і аудиту та потребам ринку.

Основні задачі внутрішнього аудиту НДКР, які обумовлюються специфікою НДКР на нашу думку є:

- 1) перевірка і оцінювання економічної ефективності підприємства як за фінансовими так і за іншими показниками – для інформування і надання впевненості управлінському персоналу щодо потенціалу підприємства по поточним роботам і на перспективу;

2) огляд систем бухгалтерського обліку і внутрішнього контролю (якщо така служба є на підприємстві), перевірка цих систем, моніторинг їх діяльності, надання рекомендацій по вдосконаленню – для оптимального управління операційною діяльністю;

3) виявлення і мінімізація виробничих ризиків, притаманних етапам виконання НДКР – для економії ресурсів і перерозподілу фінансування;

4) перевірка фінансової і, в цілому, господарської інформації, шляхом застосування відповідних процедур контролю – для оцінки продуктивності понесених витрат у відповідності до отриманого результату;

5) перевірка дотримання законодавчої бази, нормативних актів, політики і директив управлінського персоналу – для забезпечення узгодженості процедур управління чинному законодавству і стратегії підприємства в цілому.

Для якісної та ефективної організації науково-дослідної роботи ми пропонуємо певну послідовність, що передбачає групування різного виду наукової продукції що може бути як кінцевою так і проміжною в рамках одної наукової розробки. Даний підхід дає можливість конкретизувати методи та прийоми внутрішнього аудиту для оцінки результативності наукової діяльності та ефективного контролю витрат і визначення справедливої собівартості наукової продукції. Діяльність підприємств науково-дослідної сфери можна розподілити на 9 етапів по кожному з яких можна очікувати вихід наукоємної продукції. За умов потреби ринку або результатів дослідження кожен з етапів може бути кінцевим і остаточним, або проміжним і основою для подальших досліджень. Відповідно засоби та методи внутрішнього контролю повинні бути достатніми для оперативного реагування на запит замовників чи потреб ринку. В залежності від етапу науково-дослідної розробки, виду очікуваної продукції на конкретному періоді ми пропонуємо класифікувати визначені вище задачі внутрішнього аудиту:

1 етап – Маркетингові дослідження. На цьому етапі розробник пропонує замовнику аналітичний висновок, звіт про аналіз інформації, тощо. Основними задачами аудиту повинні бути оцінка та мінімізація властивих ризиків, аналіз потенціалу та ресурсів наукового підприємства.

2 етап – Визначення замовників, передбачає результати апробації наукових рішень, техніко-економічний аналіз аналогів, аналіз об'єму ринку, тобто оцінку науково-технічного потенціалу замовника для впровадження. Крім оцінки притаманних ризиків та ресурсів до задач внутрішнього аудиту додається моніторинг нормативно-правової бази стосовно майбутніх намірів замовника.

3 етап – Розробка технічного завдання дає можливість замовнику отримати технічні пропозиції, результати моделювання, технічне завдання, тощо. До оцінки економічної ефективності, задачею аудиту також є перевірка фінансової та господарської інформації, шляхом застосування відповідних процедур контролю – для оцінки продуктивності понесених витрат у відповідності до отриманого результату.

4 етап – Наукові дослідження як фундаментальний етап передбачає такий вид наукової продукції: ескізний проект (документація), експериментальний взірць, програма і методика експериментальних випробувань, результати випробування експериментального взірця (протоколи, акти). Актуальними завданнями внутрішнього аудиту є огляд систем бухгалтерського обліку і внутрішнього контролю (якщо така служба є на підприємстві), перевірка цих систем, моніторинг їх діяльності, надання рекомендацій по вдосконаленню, вияв-

лення і мінімізація виробничих ризиків, притаманних етапам виконання НДКР, перевірка фінансової і, в цілому, господарської інформації.

5 етап – Технічний проект як кінцевий етап дослідження передбачає наступні види наукової продукції – технічна документація, дослідний взірць, робочий проект, протоколи випробувань, акти. Всі завдання зазначені на попередніх етапах залишаються актуальними, крім того необхідно оцінити ризики втрат щодо актуальності зазначеної продукції.

6 етап – Робочий проект це етап, що передбачає можливість відокремлення розробника від виробника на основі такого виду продукції як документація робочого проекту, технологічна документація, конструкторська документація, експлуатаційна документація, програми та методики випробувань. Завдання аудиту повинні бути визначені конкретно і зорієнтовані на оцінку собівартості продукції та відповідність ціни реалізації наукової продукції.

7 етап – Виготовлення робочих взірців це робочі взірці, протоколи та акти приймально-здавальних випробувань (на базі замовника), акти передачі замовнику, акти впровадження виготовленої продукції, навчання персоналу замовника, акти дослідної експлуатації. Коло задач аудиту націлено на оцінку властивих ризиків та ризику контролю, організації належного документообігу, фінансового обліку і контролю витрат, оцінка ефективності та рентабельності продукції, виявленню потенційних ресурсів та оптимізації науково-виробничого процесу.

8 етап – Гарантійне обслуговування і сервіс відповідно передбачає – ремонт, супроводження продукції, сервіс. Завданням внутрішнього аудиту для даного етапу є оцінка економії ресурсів і можливість перерозподілу фінансування та оцінка продуктивності понесених витрат у відповідності до отриманого результату.

9 етап – Маркетинг і продаж виробів фактично для наукового підприємства це наукові статті, рекламні заходи, участь у наукових конференціях, виставках, тощо. Завданням внутрішнього аудиту є визначення та класифікація притаманних ризиків, аналіз потенційних ресурсів підприємства, дослідження нормативно-правової бази і захист власних інтересів підприємства.

Методи способи та прийому внутрішнього аудиту, як і для незалежного аудиту залишаються не змінними, вони описані в Міжнародних стандартах аудиту та адаптовані до нашого середовища в практиках аудиторів. Зазначені методики перевірки опосередковані не залежно від виду діяльності підприємства, але існують певні специфіки що розглядаються, в тому числі і нашої публікацією.

Науково-дослідна діяльність суттєво залежить від фінансових ресурсів і вважається найбільш привабливим інвестиційним об'єктом, тому що за умов гарантії мінімальної дохідності, за фактом, очікувані прибутки можуть бути набагато більшими. Проблеми інвестиційного фінансування, зокрема в інноваційну діяльність, залишаються актуальними для нашої країни, хоча не безнадійними.

У рейтингу інвестиційної привабливості країн світу International Business Compass за 2015 рік, опублікованому компанією BDO, Україна за рік піднялася на 20 позицій.

Україна в рейтингу розташовується на 89 місці і входить до переліку країн, що показали найкраще зростання за рік, нарівні з Білоруссю і Латвією. У 2014 році наша країна займала 109 місце.

Зазначені індекси формуються компанією BDO спільно з Гамбургським інститутом світової економіки, і характеризують

економічну і фінансову привабливість різних країн світу на підставі трьох основних показників: економічних, політичних і соціокультурних умов.

У рейтингу легкості ведення бізнесу, що його укладає Світовий банк, Україна посіла 83 місце і покращила свої позиції на 4 пункти порівняно з минулим роком.

У доповіді Doing Business 2016 відзначається, що ключовою реформою, яка сприяла підвищенню рейтингу України, є спрощення реєстрації бізнесу. Так, у сфері реєстрації підприємств Україна посіла 30-те місце та покращила свої позиції на 40 пунктів порівняно з минулим роком. В Україні скорочено час на реєстрацію підприємства платником податків та скасовано збір за державну реєстрацію бізнесу [7].

Але на жаль, ситуація в науково-дослідній сфері залишається в край важкою. На фоні складного економічного становища, не стабільної соціально-політичної сфери та занадто закорумпованості суспільства, конкурентна спроможність науково-дослідних підприємств не можлива без підтримки інвестиційного капіталу, законодавчої захищеності та державної підтримки. Відсутність належних умов призводить до негативних наслідків: талановита молодь, намагається отримати освіту за межами країни, реалізувати свій науковий потенціал в країні без належного фінансування практично не можливо, пошук ресурсів перешкоджає ефективному проведенню процесу досліджень, а джерела фінансування частіше за все перерозподіляються таким чином, що на дослідження залишається, в кращому випадку третина від інвестованих ресурсів. Моніторинг науково потенційних трудових ресурсів виявив негативну ситуацію зі спадкоємністю поколінь. Українська наука має таку картину: творчі колективи утворюються за певною науковою ідеєю і майже в такому складі працюють до пенсії, тобто механізм наукової школи, в класичному розумінні, виявився неефективним, а впровадження нестандартних ефективних методик залучення талановитої молоді, за існуючих умов функціонування наукової сфери, виявилось неможливим. За таких обставин науково-дослідна сфера втрачає свою привабливість для інвестицій та інновацій. Останнім часом, події на сході країни, підтвердили необхідність фінансування науково-технічної галузі, особливо в її областях, пов'язаних з обороноздатністю країни. Результати інвестування в цю сферу не заставили себе довго очікувати – з'явилися нові високотехнологічні конкурентоздатні вітчизняні розробки продукції військового призначення. Це, зокрема, свідчить про надзвичайну ефективність галузі за умов самосвідомості, небайдужого ставлення, прозорості інвестування та ефективності використання ресурсів.

Для подальшого покращення інвестиційного клімату України актуальним на сьогодні є питання удосконалення правової та організаційної бази для підвищення дієздатності механізмів забезпечення сприятливого інвестиційного клімату, самосвідомість суспільства й формування основ збереження та підвищення конкурентоспроможності вітчизняної економіки.

Отже, Україна залишається привабливою для інвестицій, водночас вона не знаходиться осторонь світових процесів, є достатньо інтегрованою у світове господарство і порушення макростабільності на зовнішніх ринках має свій відголос в Україні.

Висновки і пропозиції. Отже, інвестиційна ситуація в Україні знаходиться у край важкому але не безнадійному стані. Результати міжнародних та статистичних досліджень свідчать про поступові зміни на краще. Інвестиції в будь-яку галузь народного господарства будуть ефективними при повній прозорості їх споживання, яку повинен забезпечити якісний контроль, аналіз і аудит. Інвестиції в інновації, в науково-дослідну галузь, мають свою специфіку і потребують більше організації внутрішнього аудиту, як засобу поточного контролю. Внутрішній аудит при виконанні НДКР набуває особливої ролі, доповнюючи систему управлінського обліку і внутрішнього контролю. По перше, внутрішній аудит не має обмежень, притаманних зовнішньому аудиту (час, обсяг, специфіка). По друге, він надає керівництву обґрунтовану впевненість щодо економічності та продуктивності діяльності підприємства. По третє, оцінюючи системну ефективність НДКР за етапами, маємо можливість приймати рішення щодо напрямку і пріоритетних завдань розвитку.

Таким чином, інструментом внутрішнього аудиту НДКР є сукупність методів, які забезпечують ефективну діяльність НДКР, дають системну оцінку економічності та ефективності господарських операцій, продуктивності та результативності в досягненні цілей.

Особливістю внутрішнього аудиту при виконанні НДКР є те, що він вимагає застосування процедур, які повинні відображати специфіку кожного етапу виконання роботи, а це дає можливість також застосувати запропонований авторами етапний підхід.

Для подальшого покращення інвестиційного клімату України актуальним на сьогодні є питання удосконалення правової та організаційної бази для підвищення дієздатності механізмів забезпечення сприятливого інвестиційного клімату й формування основи збереження та підвищення конкурентоспроможності вітчизняної економіки.

Література:

1. Аудит (Основи державного, незалежного професійного та внутрішнього аудиту) / За ред. проф. В.В. Немченко, О.Ю. Редько: підручник. – К.: Центр учбової літератури, 2012. – 540 с.
2. Міжнародні стандарти аудиту, надання впевненості та етики. Видання 2004 р. – К.: ТОВ ІАМЦ АУ «Статус», 2004. – 1028 с.
3. Бычкова С.М., Скобара В.В., Юлдашев З.З. Инвестиционный контроль и аудит в экономических субъектах (монография) М.: Издательский дом «Научная библиотека», 2014. – 172 с.
4. Редько А.Ю., Крупельницькая І.Г. Внутренний аудит в системе управления научно-исследовательскими и исследовательско-конструкторскими предприятиями // Економіка, менеджмент, підприємництво. Збірник наукових праць Східноукраїнського національного університету. – Луганськ. – № 9. – 2002. – С. 17-21.
5. Редько А.Ю. Внутренний аудит – основные понятия и определения / Проблемы економічної безпеки підприємств в умовах ринкових відносин і роль внутрішнього аудиту в її забезпеченні. (Матеріали Круглого столу). Одеський державний аграрний університет. – Одеса. – 2002 р., с. 9-15.
6. Офіційний сайт Держстату України // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.ukrstat.gov.ua
7. Субнаціональний доклад Всесвітнього банку МБРР «Ведення бізнесу» // [Електронний ресурс]. – <http://russian.doingbusiness.org/reports/global-reports/doing-business-2016>

Крупельницькая И.Г., Сегеда С.А. Проблемы организации контроля и аудита инвестиционных ресурсов

Аннотация. Исследованы основные проблемы инвестиционных ресурсов, современное состояние инвестиционного рынка в Украине, условия и сложности инвестиций, проведено исследование инвестиционной привлекательности Украины и определены основные факторы влияния. Исследовано актуальность внутреннего контроля и аудита при инвестициях в научно-исследовательскую деятельность. Определены основные задачи внутреннего аудита на основе распределения научно-исследовательской деятельности на этапы по видам научной продукции. Классифицированы по каждому этапу вид продукции и задачи аудита, для эффективного контроля использования инвестиций.

Ключевые слова: среда контроля, присущие риски, аудит инвестиционных ресурсов, внутренний аудит, научная продукция, инвестиции в инновации.

Krupelnytska I.H., Sehedra S.A. Problems of control and audit of investment resources

Summary. The basic problem of investment resources, current state of the investment market in Ukraine, conditions and complexity of investments, study of investment attractiveness of Ukraine are studied and the main influence factors are determined. Investigated the relevance of internal control and audit in investment in R & D. The main tasks of the internal audit based on the distribution of research activities in stages on the basis of possibility of forming some kind of scientific production are determined. A certain type of scientific production is classified by every stage of the study.

Keywords: control environment, inherent risks, audit of investment resources, internal audit, research products, investment in innovation.